

WYMAGANIA EDUKACYJNE KL. 7

WYMAGANIA			
Prawie potrafię I	Potrafię I + II	Bez problemu I + II + III	Jestem mistrzem I + II + III + IV
I. ZACZYNAMY UCZYĆ SIĘ FIZYKI			
<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • podaje nazwy przyrządów stosowanych w poznawaniu przyrody • przestrzega zasad higieny i bezpieczeństwa w pracowni fizycznej • wymienia podstawowe przyrządy służące do pomiaru wielkości fizycznych • zapisuje wyniki pomiarów w tabeli • rozróżnia pojęcia: wielkość fizyczna i jednostka wielkości fizycznej • stwierdza, że każdy pomiar obarczony jest niepewnością • stosuje jednostkę siły, którą jest niuton (1 N) • posługuje się siłomierzem • podaje treść pierwszej zasady dynamiki Newtona 	<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje sposoby poznawania przyrody • rozróżnia pojęcia: obserwacja, pomiar, doświadczenie • wyróżnia w prostych przypadkach czynniki, które mogą wpłynąć na przebieg zjawiska • omawia na przykładach, jak fizycy poznają świat • objaśnia na przykładach, po co nam fizyka • wyjaśnia, że pomiar polega na porównaniu wielkości mierzonej ze wzorcem • projektuje tabelę pomiarową pod kierunkiem nauczyciela • przelicza jednostki czasu i długości • wyjaśnia, dlaczego wszyscy posługujemy się jednym układem jednostek — układem SI • używa ze zrozumieniem przedrostków, np. mili-, mikro-, kilo- • projektuje tabelę pomiarową pod kierunkiem nauczyciela • definiuje siłę jako miarę działania jednego ciała na drugie • podaje przykłady działania sił i rozpoznaje je w różnych sytuacjach praktycznych (siły: ciężkości, nacisku, sprężystości, oporów ruchu) • wyznacza wartość siły za pomocą siłomierza albo wagi analogowej lub cyfrowej, zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz informacją o niepewności 	<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • samodzielnie projektuje tabelę pomiarową, np. do pomiaru długości ławki, pomiaru czasu pokonywania pewnego odcinka drogi • przeprowadza proste doświadczenia, które sam zaplanował • wyciąga wnioski z przeprowadzonych doświadczeń • wykonuje pomiary, stosując różne metody pomiaru • projektuje samodzielnie tabelę pomiarową • opisuje siłę jako wielkość wektorową, wskazuje wartość, kierunek, zwrot i punkt przyłożenia wektora siły • demonstruje równowagę sił mających ten sam kierunek • demonstruje skutki bezwładności ciał 	<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • krytycznie ocenia wyniki pomiarów • planuje pomiary tak, aby zmierzyć wielkości mniejsze od dokładności posiadanego przyrządu pomiarowego

- wyznacza i rysuje siłę wypadkową sił o jednakowych kierunkach
- określa warunki, w których siły się równoważą
- rysuje siły, które się równoważą
- wyjaśnia, od czego zależy bezwładność ciała
- posługuje się pojęciem masy jako miary bezwładności ciał
- ilustruje I zasadę dynamiki Newtona
- wyjaśnia zachowanie się ciał na podstawie pierwszej zasady dynamiki Newtona

II. CIAŁA W RUCHU

Uczeń:

- omawia, na czym polega ruch ciała
- wskazuje przykłady względności ruchu
- rozróżnia pojęcia: droga i odległość
- stosuje jednostki drogi i czasu
- określa, o czym informuje prędkość
- wymienia jednostki prędkości
- opisuje ruch jednostajny prostoliniowy
- mierzy, np. krokami, drogę, którą zamierza przebyć
- mierzy czas, w jakim przebywa zaplanowany odcinek drogi
- definiuje przyspieszenie
- stosuje jednostkę przyspieszenia
- wyjaśnia, co oznacza przyspieszenie równe np.
- rozróżnia wielkości dane i szukane
- wymienia przykłady ruchu jednostajnie opóźnionego i ruchu jednostajnie przyspieszonego

Uczeń:

- wyjaśnia, na czym polega względność ruchu
- szkicuje wykres zależności drogi od czasu na podstawie podanych informacji
- wyjaśnia, jaki ruch nazywamy ruchem jednostajnym
- posługuje się wzorem na drogę w ruchu jednostajnym prostoliniowym
- szkicuje wykres zależności prędkości od czasu w ruchu jednostajnym na podstawie podanych danych
- oblicza wartość prędkości
- posługuje się pojęciem prędkości do opisu ruchu prostoliniowego jednostajnego
- rozwiązuje proste zadania obliczeniowe związane z ruchem, stosując związek prędkości z drogą i czasem, w którym ta droga została przebyta
- oblicza drogę przebytą przez ciało w ruchu jednostajnym prostoliniowym
- rysuje wykres zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnym prostoliniowym na podstawie danych z tabeli
- posługuje się jednostką prędkości w układzie SI, przelicza jednostki prędkości (przelicza wielokrotności i podwielokrotności)
- wyjaśnia, jaki ruch nazywamy ruchem jednostajnie przyspieszonym

Uczeń:

- odczytuje dane zawarte na wykresach opisujących ruch
- rysuje wykres zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnym prostoliniowym
- szkicuje wykres zależności prędkości od czasu w ruchu jednostajnym
- stosuje wzory na drogę, prędkość i czas
- rozwiązuje trudniejsze zadania obliczeniowe dotyczące ruchu jednostajnego
- oblicza przyspieszenie i wynik zapisuje wraz z jednostką
- określa przyspieszenie w ruchu jednostajnie opóźnionym
- stosuje do obliczeń związki przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła ( )
- rysuje wykresy na podstawie podanych informacji
- rozpoznaje rodzaj ruchu na podstawie wykresów zależności prędkości od czasu i drogi od czasu

Uczeń:

- sporządza wykres na podstawie danych zawartych w tabeli
- analizuje wykres i rozpoznaje, czy opisana zależność jest rosnąca, czy malejąca
- opisuje prędkość jako wielkość wektorową
- analizuje wykresy zależności prędkości od czasu i drogi od czasu dla różnych ciał poruszających się ruchem jednostajnym
- demonstruje ruch jednostajnie przyspieszony
- rysuje, na podstawie wyników pomiaru przedstawionych w tabeli, wykres zależności prędkości ciała od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym
- demonstruje ruch opóźniony, wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady ruchu opóźnionego i jednostajnie opóźnionego
- rozwiązuje zadania obliczeniowe dla ruchu jednostajnie przyspieszonego i jednostajnie opóźnionego
- rozwiązuje trudniejsze zadanie rachunkowe na podstawie analizy wykresu

- wyjaśnia sens fizyczny przyspieszenia
- rozwiązuje proste zadania obliczeniowe, wyznacza przyspieszenie, czas rozpędzania i zmianę prędkości ciała
- wyjaśnia, jaki ruch nazywamy ruchem jednostajnie opóźnionym
- odczytuje dane zawarte na wykresach opisujących ruch

III. SIŁA WPŁYWA NA RUCH

Uczeń:

- omawia zależność przyspieszenia od siły działającej na ciało
- opisuje zależność przyspieszenia od masy ciała (stwierdza, że łatwiej poruszyć lub zatrzymać ciało o mniejszej masie)
- współpracuje z innymi członkami zespołu podczas wykonywania doświadczenia
- opisuje ruch ciał na podstawie drugiej zasady dynamiki Newtona
- podaje definicję jednostki siły (1 niutona)
- mierzy siłę ciężkości działającą na wybrane ciała o niewielkiej masie, zapisuje wyniki pomiaru wraz z jednostką
- stosuje jednostki masy i siły ciężkości
- opisuje ruch spadających ciał
- używa pojęcia przyspieszenie grawitacyjne
- opisuje skutki wzajemnego oddziaływania ciał (np. zjawisko odrzutu)
- podaje treść trzeciej zasady dynamiki
- opisuje wzajemne oddziaływanie ciał, posługując się trzecią zasadą dynamiki Newtona

Uczeń:

- podaje przykłady zjawisk będących skutkiem działania siły
- wyjaśnia, że pod wpływem stałej siły ciało porusza się ruchem jednostajnie przyspieszonym
- stosuje do obliczeń związek między siłą, masą i przyspieszeniem
- wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady wykorzystywania II zasady dynamiki
- analizuje zachowanie się ciał na podstawie drugiej zasady dynamiki
- rozróżnia pojęcia: masa i siła ciężkości
- oblicza siłę ciężkości działającą na ciało na Ziemi
- wymienia przykłady ciał oddziałujących na siebie
- wskazuje przyczyny oporów ruchu
- rozróżnia pojęcia: tarcie statyczne i tarcie kinetyczne
- wymienia pozytywne i negatywne skutki tarcia

Uczeń:

- planuje doświadczenie pozwalające badać zależność przyspieszenia od działającej siły
- wykonuje doświadczenia w zespole
- oblicza przyspieszenie ciała, korzystając z drugiej zasady dynamiki
- rozwiązuje zadania wymagające łączenia wiedzy na temat ruchu jednostajnie przyspieszonego i drugiej zasady dynamiki
- oblicza siłę ciężkości działającą na ciało znajdujące się np. na Księżycu
- wymienia warunki, jakie muszą być spełnione, aby ciało spadało swobodnie
- wyjaśnia, na czym polega swobodny spadek ciał
- określa sposób pomiaru sił wzajemnego oddziaływania ciał

Uczeń:

- rysuje wykres zależności przyspieszenia ciała od siły działającej na to ciało
- rysuje wykres zależności przyspieszenia ciała od jego masy
- planuje doświadczenie pozwalające badać zależność przyspieszenia od działającej siły
- planuje doświadczenie pozwalające badać zależność przyspieszenia od masy ciała
- bada doświadczalnie zależność przyspieszenia od masy ciała
- stosuje do obliczeń związek między siłą, masą i przyspieszeniem w trudniejszych sytuacjach
- rozwiązuje zadania, w których trzeba obliczyć siłę wypadkową, korzystając z drugiej zasady dynamiki
- rozwiązuje zadania problemowe z wykorzystaniem II zasady dynamiki i zależności drogi od czasu oraz prędkości od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym
- wyjaśnia, od czego zależy siła ciężkości działająca na ciało znajdujące się na powierzchni Ziemi
- wyjaśnia, dlaczego spadek swobodny ciał jest ruchem jednostajnie przyspieszonym
- wyjaśnia zjawisko odrzutu, posługując się trzecią zasadą dynamiki
- proponuje sposoby zmniejszania lub zwiększania siły tarcia w zależności od potrzeby

IV. PRACA I ENERGIA

Uczeń:

- wskazuje sytuacje, w których w fizyce jest wykonywana praca
- wymienia jednostki pracy
- definiuje energię
- wymienia źródła energii
- wymienia jednostki energii potencjalnej
- podaje przykłady ciał mających energię potencjalną ciężkości
- wyjaśnia, które ciała mają energię kinetyczną
- wymienia jednostki energii kinetycznej
- podaje przykłady ciał mających energię kinetyczną
- opisuje na przykładach przemiany energii potencjalnej w kinetyczną (i odwrotnie)
- wyjaśnia pojęcie mocy
- wyjaśnia, jak oblicza się moc
- wymienia jednostki mocy

Uczeń:

- wyjaśnia, jak obliczamy pracę mechaniczną
- definiuje jednostkę pracy – dżul (1 J)
- wskazuje, kiedy mimo działającej siły, nie jest wykonywana praca
- oblicza pracę mechaniczną i wynik zapisuje wraz z jednostką
- wylicza różne formy energii (np. energia kinetyczna, energia potencjalna grawitacji, energia potencjalna sprężystości)
- rozwiązuje proste zadania, stosując wzór na pracę
- formułuje zasadę zachowania energii
- wyjaśnia, które ciała mają energię potencjalną grawitacji
- wyjaśnia, od czego zależy energia potencjalna grawitacji
- porównuje energię potencjalną grawitacji tego samego ciała, ale znajdującego się na różnej wysokości nad określonym poziomem
- wyznacza zmianę energii potencjalnej grawitacji i wynik zapisuje wraz z jednostką
- porównuje energię potencjalną grawitacji różnych ciał, ale znajdujących się na tej samej wysokości nad określonym poziomem
- wyznacza zmianę energii potencjalnej grawitacji
- określa praktyczne sposoby wykorzystania energii potencjalnej grawitacji
- opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii potencjalnej
- wyjaśnia, od czego zależy energia kinetyczna
- porównuje energię kinetyczną tego samego ciała, ale poruszającego się z różną prędkością
- porównuje energię kinetyczną różnych ciał, poruszających się z taką samą prędkością
- wyznacza zmianę energii kinetycznej w typowych sytuacjach

Uczeń:

- rozwiązuje proste zadania, stosując związek pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana praca
- wylicza różne formy energii
- opisuje krótko różne formy energii
- wymienia sposoby wykorzystania różnych form energii
- rozwiązuje proste zadania z wykorzystaniem wzoru na energię potencjalną
- rozwiązuje proste zadania z wykorzystaniem wzoru na energię kinetyczną
- opisuje wpływ wykonanej pracy na zmianę energii kinetycznej
- posługuje się pojęciem energii mechanicznej jako sumy energii potencjalnej i kinetycznej
- wyjaśnia, gdzie należy szukać informacji o wartości energetycznej pożywienia
- opisuje, do czego człowiekowi potrzebna jest energia
- wyjaśnia potrzebę oszczędzania energii jako najlepszego działania w trosce o ochronę naturalnego środowiska człowieka
- przelicza wielokrotności i podwielokrotności jednostek pracy i mocy
- posługuje się pojęciem mocy do obliczania pracy wykonanej (przez urządzenie)
- rozwiązuje proste zadania z wykorzystaniem wzoru na moc

Uczeń:

- wyjaśnia na przykładach, dlaczego mimo działania siły, nie jest wykonywana praca
- opisuje na wybranych przykładach przemiany energii
- rozwiązuje nietypowe zadania, posługując się wzorem na energię potencjalną
- przewiduje i ocenia niebezpieczeństwo związane z przebywaniem człowieka na dużych wysokościach
- rozwiązuje nietypowe zadania z wykorzystaniem wzoru na energię kinetyczną
- przewiduje i ocenia niebezpieczeństwo związane z szybkim ruchem pojazdów
- wymienia źródła energii odnawialnej
- rozwiązuje nietypowe zadania z wykorzystaniem wzoru na energię, pracę i moc

	<ul style="list-style-type: none"> • określa praktyczne sposoby wykorzystania energii kinetycznej • stosuje do obliczeń związek mocy z pracą i czasem, w którym ta praca została wykonana • porównuje pracę wykonaną w tym samym czasie przez urządzenia o różnej mocy • porównuje pracę wykonaną w różnym czasie przez urządzenia o tej samej mocy • przelicza energię wyrażoną w kilowatogodzinach na dżule i odwrotnie 		
--	--	--	--

V. CZĄSTECZKI I CIEPŁO

<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • stwierdza, że wszystkie ciała są zbudowane z atomów lub cząsteczek • podaje przykłady świadczące o ruchu cząsteczek • nazywa stany skupienia materii • wymienia właściwości ciał stałych, cieczy i gazów • nazywa zmiany stanu skupienia materii • odczytuje z tabeli temperatury topnienia i wrzenia wybranych substancji • wyjaśnia zasadę działania termometru • posługuje się pojęciem temperatury • opisuje skalę temperatur Celsjusza • mierzy czas, masę, temperaturę • wymienia dobre i złe przewodniki ciepła • wymienia materiały zawierające w sobie powietrze, co czyni je dobrymi izolatorami • opisuje techniczne zastosowania materiałów izolacyjnych • mierzy temperaturę topnienia lodu • stwierdza, że temperatura topnienia i krzepnięcia dla danej substancji jest taka sama • podaje przykłady wykorzystania zjawiska parowania 	<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • opisuje budowę mikroskopową ciał stałych, cieczy i gazów • omawia budowę kryształów na przykładzie soli kamiennej • opisuje zjawiska topnienia, krzepnięcia, parowania, skraplania, sublimacji i resublimacji • posługuje się skalami temperatur (Celsjusza, Kelvina) • przelicza temperaturę w skali Celsjusza na temperaturę w skali Kelvina i odwrotnie • definiuje energię wewnętrzną ciała • definiuje przepływ ciepła • rozróżnia dobre i złe przewodniki ciepła • informuje, że ciała o równej temperaturze pozostają w równowadze termicznej • definiuje konwekcję • opisuje przepływ powietrza w pomieszczeniach, wywołany zjawiskiem konwekcji • demonstruje zjawisko topnienia • wyjaśnia, że ciała krystaliczne mają określoną temperaturę topnienia, a ciała bezpostaciowe – nie • demonstruje i opisuje zjawisko skraplania 	<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnia właściwości ciał stałych, cieczy i gazów w oparciu o ich budowę wewnętrzną • wyjaśnia, że dana substancja krystaliczna ma określoną temperaturę topnienia i wrzenia • wyjaśnia, że różne substancje mają różną temperaturę topnienia i wrzenia • wyjaśnia, od czego zależy energia wewnętrzną ciała • wyjaśnia, jak można zmienić energię wewnętrzną ciała • posługuje się proporcjonalnością prostą do obliczenia ilości energii dostarczonej ciału • rozwiązuje proste zadania z wykorzystaniem wzoru na ilość dostarczonej energii • wyjaśnia rolę izolacji cieplnej • opisuje ruch wody w naczyniu wywołany zjawiskiem konwekcji • opisuje przenoszenie ciepła przez promieniowanie 	<p>Uczeń</p> <ul style="list-style-type: none"> • analizuje różnice w budowie mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów • opisuje różnice w budowie ciał krystalicznych i bezpostaciowych • opisuje zmianę objętości ciał wynikającą ze zmiany stanu skupienia substancji • bada zjawisko przewodnictwa cieplnego i określa, który z badanych materiałów jest lepszym przewodnikiem ciepła • wyjaśnia przepływ ciepła w zjawisku przewodnictwa cieplnego • wyjaśnia, na czym polega zjawisko konwekcji • wyjaśnia rolę zjawiska konwekcji dla klimatu naszej planety • przewiduje stan skupienia substancji na podstawie informacji odczytanych z wykresu zależności $t(Q)$ • wyjaśnia, na czym polega parowanie • wyjaśnia, dlaczego parowanie wymaga dostarczenia dużej ilości energii
---	--	---	---

VI. CIŚNIENIE I SIŁA WYPORU

<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wymienia jednostki objętości 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • przelicza jednostki objętości 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> • szacuje objętość zajmowaną przez ciała 	<p>Uczeń:</p>
---	--	---	----------------------

- wyjaśnia, jakie wielkości fizyczne trzeba znać, aby obliczyć gęstość
- wymienia jednostki gęstości
- odczytuje gęstości wybranych ciał z tabeli
- opisuje, jak obliczamy ciśnienie
- wymienia jednostki ciśnienia
- wymienia sytuacje, w których chcemy zmniejszyć ciśnienie
- wymienia sytuacje, w których chcemy zwiększyć ciśnienie
- stwierdza, że w naczyniach połączonych ciecz dąży do wyrównania poziomów
- opisuje, jak obliczamy ciśnienie hydrostatyczne
- odczytuje dane z wykresu zależności ciśnienia od wysokości słupa cieczy
- stwierdza, że ciecz wywiera ciśnienie także na ścianki naczynia
- wymienia praktyczne zastosowania prawa Pascala
- stwierdza, że na ciało zanurzone w cieczy działa siła wyporu
- mierzy siłę wyporu za pomocą siłomierza (dla ciała wykonanego z jednorodnej substancji o gęstości większej od gęstości wody)
- stwierdza, że siła wyporu działa także w gazach
- wymienia zastosowania praktyczne siły wyporu powietrza
- opisuje doświadczenie z rurką do napojów świadczące o istnieniu ciśnienia atmosferycznego
- wskazuje, że do pomiaru ciśnienia atmosferycznego służy barometr
- odczytuje dane z wykresu zależności ciśnienia atmosferycznego od wysokości

- oblicza objętość ciał mających kształt prostopadłościanu lub sześcianu, stosując odpowiedni wzór matematyczny
- wyznacza objętość cieczy i ciał stałych przy użyciu menzurki
- wyjaśnia, o czym informuje gęstość
- porównuje gęstości różnych ciał
- wyznacza gęstość substancji, z jakiej wykonano przedmiot w kształcie regularnym, za pomocą wagi i przymiaru
- wyznacza gęstość substancji, z jakiej wykonano przedmiot o nieregularnym kształcie, za pomocą wagi, cieczy i cylindra miarowego
- wyjaśnia, o czym informuje ciśnienie
- definiuje jednostkę ciśnienia
- wyjaśnia, w jaki sposób można zmniejszyć ciśnienie
- wyjaśnia, w jaki sposób można zwiększyć ciśnienie
- posługuje się pojęciem parcia
- stosuje do obliczeń związek między parciem a ciśnieniem
- demonstruje zależność ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy
- wyjaśnia, od czego zależy ciśnienie hydrostatyczne
- opisuje, od czego nie zależy ciśnienie hydrostatyczne
- stosuje do obliczeń związek między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością
- demonstruje prawo Pascala
- formułuje prawo Pascala
- posługuje się prawem Pascala, zgodnie z którym zwiększenie ciśnienia zewnętrznego powoduje jednakowy przyrost ciśnienia w całej objętości cieczy i gazu
- wyjaśnia działanie prasy hydraulicznej i hamulca hydraulicznego

- przelicza jednostki gęstości
- rozwiązuje proste zadania z wykorzystaniem zależności między masą, objętością i gęstością
- opisuje doświadczenie ilustrujące różne skutki działania ciała na podłoże, w zależności od wielkości powierzchni styku
- rozwiązuje proste zadania z wykorzystaniem zależności między siłą nacisku, powierzchnią styku ciał i ciśnieniem
- stosuje pojęcie ciśnienia hydrostatycznego do rozwiązywania zadań rachunkowych
- opisuje doświadczenie ilustrujące prawo Pascala
- rozwiązuje zadania rachunkowe, posługując się prawem Pascala i pojęciem ciśnienia
- wyjaśnia, skąd się bierze siła wyporu
- wyjaśnia pływanie ciał na podstawie prawa Archimidesa
- oblicza siłę wyporu, stosując prawo Archimidesa
- wyjaśnia działanie niektórych urządzeń, np. szybkowaru, przyssawki

- rozwiązuje nietypowe zadania związane z objętością ciał i skalą menzurek
- planuje sposób wyznaczenia objętości bardzo małych ciał, np. szpilki, pinezki
- szacuje masę ciał, znając ich gęstość i objętość
- rozwiązuje trudniejsze zadania z wykorzystaniem zależności między masą, objętością i gęstością
- planuje doświadczenie w celu wyznaczenia gęstości wybranej substancji
- rozwiązuje nietypowe zadania z wykorzystaniem pojęcia ciśnienia
- rozwiązuje zadania nietypowe z wykorzystaniem pojęcia ciśnienia hydrostatycznego
- rozwiązuje zadania problemowe, a do ich wyjaśnienia wykorzystuje prawo Pascala i pojęcie ciśnienia hydrostatycznego
- analizuje siły działające na ciała zanurzone w cieczach i gazach, posługując się pojęciem siły wyporu i prawem Archimidesa
- rozwiązuje typowe zadania rachunkowe, stosując prawo Archimidesa
- wyjaśnia, dlaczego powietrze nas nie zgniata
- posługuje się pojęciem ciśnienia atmosferycznego do rozwiązywania zadań problemowych

	• posługuje się pojęciem ciśnienia w cieczech i gazach wraz z jednostką • demonstruje prawo Archimedesesa • formułuje prawo Archimedesesa • opisuje doświadczenie z piłeczką pingpongową umieszczoną na wodzie • porównuje siłę wyporu działającą w cieczech z siłą wyporu działającą w gazach • demonstruje istnienie ciśnienia atmosferycznego • opisuje, od czego zależy ciśnienie powietrza		